

Passió 2015.

1. szín: Simonnál (vacsora) -Farizeusok -Lábmosás (Rossz életű nő)

(bevonulás)

János:

Jézust sokan csodálták, sokan sokfélét vártak tőle. Voltak, akik befogadták a szívükbe, ugyanakkor sokan félreértették, mint ahogyan az írás is mondja: az övéihez jött, de ők nem fogadták be őt. Egyik este a poklos Simon házában voltak.

(nő megkeni Jézus lábait)

*A mélységből halld meg Uram, kiáltok hozzád,
Halld meg, Uram, hangomat! 2x*

*Sötétségből vágyódom a világosságra,
Halld meg, Uram, hangomat! 2x*

*Sivárságban élő vizet keres a lelkem,
Halld meg, Uram, hangomat! 2x*
ÚÉ. 53.

Főpap:

Ha csakugyan próféta volna, akkor tudná, hogy milyen nő ez, és nem engedné ezt neki.

Jézus:

Nem az igazakat jöttem hívogatni, hanem a betegeket meggyógyítani.

Júdás:

Miért kell a kenetet így pazarolni? Hiszen több, mint háromszáz dénárért el lehetett volna adni, és szétosztani a szegények között.

Jézus:

Hagyjátok őt! Miért bántjátok, hiszen jót tett velem? Szegények mindig lesznek veletek, és amikor csak akarjátok, jót tehettek velük. Én azonban nem leszek mindig veletek. Ő megtette azt, ami tőle telt: előre megkente testemet a temetésre.

János:

Azoknak, akik befogadták őt, lehetőséget adott, hogy Isten fiaivá váljanak. Hogy ezt mégis hogyan tette, ahhoz lássuk sorban az eseményeket.

2. szín: Vacsorakészítés

(Jézus, tanítványok)

János:

Uram, eljött a húsvéti vacsora ideje.

Tamás:

Mit akarsz, hová menjünk, hogy elkészítsük számodra a húsvéti vacsorát?

Jézus:

Menjetek a városba. Találkoztok ott egy emberrel. Ő mutat majd nektek egy termet. Ott készítsétek el nekünk.

*Térj be, vendég, hozzám,
fogadd el a hajlékomat tőlem.
Térj be, Jézus, hozzám,
hisz te hozod az üdvösséget nékem.*

*Refr.: Építsd fel a templomod,
szívemben még üres vagyok.
Régtől fogva kegyelmedért áhítozom. 2x*

*Térj be, vendég, hozzám,
életemben ülj az asztalfőre.
Térj be, Jézus, hozzám,
békeséged add, hogy újra éljek!*

*Refr.
Ú.É. 135*

3. szín: Utolsó vacsora

(körben a tanítványok ülnek)

Jézus:

Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, higgyetek énbennem. Ahova én megyek, ti oda most nem jöhettek, de utat készítek nektek. Tudjátok oda az utat.

Tamás:

Uram, nem tudjuk, hová mész, honnan tudhatnánk az utat?

Jézus:

Én vagyok az út, az igazság és az élet.

(körbenéz, kis szünet)

Vágyva vágytam arra, hogy elfogyasszam veletek ezt a húsvéti vacsorát, mielőtt elmegyek közületek.

Íme, ez az én testem, amely tiérettetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.

(körbemegy a kenyér, zene)

E pohár az új szövetség az én vérem által, amely tiérettetek ontatik ki.

*Te vagy az út, az igazság,
te vagy az élet.
Hozzád megyek, áldom neved,
általad élek.*

*Megszabadítottál,
kenyeret s bort adtál,
tested és véred táplál,
általad élek. 2x
(másodszor: hűséged éltet, alleluja)
ZÉ. 127.*

Jézus:

Az Emberfia elmegy ugyan, amint elrendeltetett, de jaj annak, aki elárulja őt.

János:

Valaki elárul téged, Uram?

Péter:

Mondd, hogy nem én vagyok!?

Tamás:

Csak nem én?

Júdás:

Én vagyok az, Mester?

Jézus:

Te mondtad!

(Júdás el)

Jézus:

Mindnyájan megbotránkoztok bennem ezen az éjszakán, amint meg van írva.

Péter:

Ha mindenki megbotránkozik benned, én soha meg nem botránkozom.

Jézus:

Bizony mondom neked, ezen az éjszakán, mielőtt megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem.

Péter:

Ha meg kell halnom veled, akkor sem tagadlak meg téged!

4. Az olajfák hegyén

Jézus:

Üljetek le itt, amíg elmegyek amoda, és imádkozom. Szomorú az én lelkem mindhalálíg, maradjatok itt, és virrasszatok velem!

*Csak benned, csak benned nyugszik meg szívem.
Csak benned, csak benned nem félek már.
Csak benned, csak benned rejtőzöm szüntelen,
mert Atyám, te vagy kösziklám.*

*Most értük, most értük keresztem felveszem.
Most értük, most értük mozdul szívem.
Most értük, most értük terheim vállalom,
Mert megváltom azt, ki elbukott.
ZÉ. 132.*

Jézus:

(visszamegy a tanítványokhoz) Ennyire nem tudtatok egy órát sem virrasztani velem? Virrasszatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek, mert a lélek kész, de a test erőtlen. Íme, közel, aki elárul engem.

5. Az árulás

Júdás:

(odaérve Jézushoz) Üdvöz légy, mester!

Jézus:

Barátom, hát ezért jöttél?
Ez a Ti órátok, és a sötétség hatalmának ideje!

Főpap:

Elég a fecsegésből! Vigyétek!

6. Péter tagadása

Szolga1:

No lám, hát elfogták a názáretit!

Szolga2:

Szegény ember, mi vár most rá!

Szolga3:

Én nem is bánom, őt is csak utolérte a sorsa!

Szolga2:

Hogy beszélhetsz így, hiszen nem is ismered őt! Én ott voltam, amikor embereket gyógyított meg!

Szolga1:

De nézzétek csak! Ez az ember nem vele volt?

Péter:

Én, dehogy! Hogy gondolhatsz rólam ilyet?

Szolga3:

De igen, te is közülük való vagy!

Péter:

Ember, nem is ismerem őt!

Szolga2:

Pedig én láttalak, amikor bevonultatok a városba!

Péter:

Soha sem láttam őt!

(kakas)

7. szín: A főpap előtt

(főpapok, Jézus és katona)

Főpap:

Ki vagy te, és milyen hatalommal teszed, amit teszel?

(Jézus hallgat)

Főpap:

Az Élő Istenre kényszerítlek, mondd meg, hogy te vagy-e a Messiás?

Jézus:

Én mindig a zsinagógákban és a templomokban tanítottam. Titokban nem mondtam semmit. Miért kérdezel hát engem? Kérdezd azokat, akik hallották, amit beszéltem. Íme, ők tudják, hogy miket mondtam!

Katona:

(arcul üti Jézust)

Így felelsz a főpapnak?

Jézus:

Ha rosszul szóltam, bizonyítsd be a rosszat, ha viszont jól, akkor miért ütsz engem? Én azért jöttem, hogy bizonyosságot tegyek az én Atyámról és az igazságról. És aki az igazságból való, hallgat az én szómra.

Főpap:

Hallattátok, Istent káromolta! Mi szükség még tovább hallgatnunk?!

(mindenki ki)

János: (oldalról)

Ekkor Annás megkötözve elküldte Őt Kajafás főpaphoz. Másnap reggel Pilátus elé küldték Jézust. Minekutána ő sem talált benne semmit, visszaküldte Heródeshez.

8. szín: Heródes, Pilátus előtt

(Heródes, Jézus és katona be)

Katona:

Nagy Heródes, Pilátus kéri, hogy ítélkezz felőle te.

Heródes: (gúnyosan körbejárja, kezét összefonja)

Hát, ha csakugyan te vagy a Megváltó, akkor tegyél valami csodát előttem!

(kis szünet)

(türelmetlenül) Nem hallod, mit mondtam?! Csodát!

(ingerülten) Vigyétek vissza Pilátushoz, döntsön Ő.

(Heródes ki, Pilátus be)

Pilátus:

Nem érted, hogy hatalmam van elbocsátani vagy elítélni – és nekem nem felelsz?!

Jézus:

Semmi hatalmad sem lenne rajtam, ha felülről nem adatott volna néked.

Pilátus:

Majd most alázatot tanulsz! Vigyétek!

9. szín: Korbácsolás

(hátról, a padosrok mögött a katonák övvel csapkodnak vagy tapsolnak, hangosan megy a zene, egymás szavába vágva kiabálnak)

Katonák:

Üdvöz légy, zsidók királya! Itt a koronád! Tövises ugyan, de megteszi! Itt a palástod, szakadt ugyan, de megteszi! Mutasd meg hatalmad! Hol a sereged, nagy király? Üdvöz légy! Zsidók királya! Mentsd ki innen magad, nagykirály! Hol van a te igazságod, zsidók királya?

Bizonyoságot akarsz tenni? Nesze! Itt a bizonyosság! Igazság? Itt az igazság, nagy király! Üdvöz légy, zsidók királya!

10. szín: Ítélet

Pilátus:

Ember, semmi bűnt nem találok ebben az emberben. Szokás nálatok, hogy húsvétkor egy elítéltet szabadon bocsássunk. Akarjátok-e, hogy Jézust, az ember fiát engedjük el, vagy inkább Barabbást, a rablót és gyilkost? Válasszatok!

Tömeg (először mindig a főpap):

Barabbást!! Barabbást!!

Pilátus:

És Jézussal mi legyen?

Tömeg:

Feszítsd meg, feszítsd meg!!

Pilátus:

A ti királyotokat feszítsem meg?

Tömeg:

Nem királyunk van, hanem császáruk! Feszítsd meg, feszítsd meg, ...

Pilátus:

Tegyetek velem, amit akartok! Én mosom kezeimet. Vigyétek!

11. színp: Megfeszítés

(kereszt, Jézus előre, megfeszítés, alatta zene)

(Mária, János a kereszt alá, katona oldalt)

Jézus:

(Máriához) Asszony, íme a te fiad.

(Jánoshoz) Íme, a te anyád.

János:

Ettől az órától fogva házamba fogadom őt.

(Máriát elvezeti János)

Jézus:

Szomjazom.

(a katona egy szivacsot pálcán a szájához emel)

Jézus:

Elvégeztetett!

Katona:

Bizony, ez Isten fia volt!

János:

Utált, és az emberektől elhagyatott volt, fájdalmak férőja és betegségek hordozója. Mint aki elől orcánkat elrejtettük. Pedig betegségeinket ő viselte, és fájdalmainkat hordozta.

Békességünknek büntetése rajta van, és az ő sebével gyógyultunk meg.

(Jézust ki, üres kocsit be, zene)

*Nem volt fény, amely tovább vezet, csak egy árny,
utam homályba tűnt, sötét vett körül.
És a végtelen hatalmú üresség sirt,
bennem összetört minden itt legbelül.*

*Refr.: Ki áll mellettem, ki érzi bánatom,
ha a legmélyebb gyász vesz körül?
Ki szól hozzám, kifélt majd, ha álmodom,
és nélküled ébrednék föl?*

*Ki mutat olyan sírt, amely üres lehet,
ki tud könnyet törölni az arcunkról?
Hajnalt ébresztő hír ölel át, szorít át:
Ő élettel győzi le a halált.*

*Refr.: Ő áll mellettem, ő érzi bánatom,
ha a legmélyebb gyász vesz körül.
Ő szól hozzám, ő félt majd, ha álmodom,
ha ijedten ébrednék föl.*

Ú.É. 81.

12. szín: Feltámadás

Jézus:

(hátról) Ne féljtek, én legyőztem a világot!

*Tégy egyé Urunk! Tégy egyé Urunk!
Hogy meglássa a világ, hogy eljöttél,
tégy egyé Urunk!*

*Ó, mily szép, mily gyönyörűséges
a testvérekkel egységben lenni!
Az Úr áldása bőven ömlik ránk,
mint túlcsorduló olaj.*

Ú.É. 103

(kivonulás)